

Publicerad 2008-01-15 20:24 av Screaming Silence

Vardagsmörker

Ångestfyllda ögon,
smaken av ett ingenting på läpparna
och en inställning som sa
att vardagsmörkret lagts på hyllan.

Att se in i en nära väns ögon
och finna att man blivit Vem som helst.
Det som vissa kallar
förmånen att inte synas.

Att desperat jaga ett flyktigt minne
om ett Lycklig i alla sina dagar
och man inser att man bara är ett löv för vinden.

Livet var aldrig mer
än en förfinad lögn

(Jag ville inte bortom evigheten
Jag ville längre.)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Screaming Silence med Poeter.se id #13598 innehar upphovsrätten